

קונם שאני עושה לפיך אינו צריך להפר.
רבי עקיבא אומר יפר שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו.
רבי יוחנן בן נורי אמר יפר שמא יגרשנה ותהא אסורה לחזור.

סתירת פסקי שמואל

קונם שאני עושה לפיך רבי יוחנן בן נורי אמר יפר שמא יגרשנה ותהא אסורה לחזור	המקדיש מותר מעשה ידי אשתו רבי יוחנן הסנדלר אומר חולין
אמר שמואל הלכה כרבי יוחנן בן נורי – אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם –	אמר שמואל הלכה כרבי יוחנן הסנדלר – אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם –

(א) שמואל אמר הלכה כרבי יוחנן בן נורי שיפר אבל לא מטעמיה, רק מטעם שלא יאסר בהעדפת [מותר] מעשי ידיה! (הוי מצי לאקשוויי הרי עכ"פ גם העדפה הוי דבר שלא בא לעולם, אלא אקשי לי' קושיא אחרינא – רש"י. ועי' בתוס' שחולק)

- ♦ ולימא הלכה כרבי יוחנן בן נורי להעדפה?
- ♦ אי נמי אין הלכה כתנא קמא (שאומר אינו צריך להפר)?
- ♦ אי נמי הלכה כרבי עקיבא (שאומר יפר שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו)?

(ב) רב יוסף: שאני קונמות, מתוך שאדם אוסר פירות חבירו עליו, יכול גם להקדיש דבר שלא בא לעולם! מקשה אביי: אדם אוסר פירות חבירו עליו שכן אדם אוסר פירותיו על חבירו, אבל לא לאסור דבר שלא בא לעולם?

(ג) רב הונא בריה דרב יהושע: באומרת יקדשו ידי לעושיהם, ידיים כבר בעולם! וכי קאמרה הכי מי מקדשא הא משעבדא ליה? דאמרה לכי מיגרשה!

ומי איכא מידי דאילו השתא לא קדיש ולקמיה קדיש?

רבי אלעאי: אלקמה לא? הוי כאומר לחבירו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקחנה ממך בחזרה, תיקדש. א"כ יכולה לקדש ידיה לכי מיגרשה, והתירוץ נכון!

מתקיף רבי ירמיה על רבי אלעאי: מי דמי התם בידו להקדישה, הכא אין בידה לגרש את עצמה? אלא תירוץ של רב הונא דומה לאומר לחבירו שדה זו שמכרתי לך מכבר, לכשאקחנה ממך תיקדש, דלא קדשה! א"כ הדרה קושיא על שמואל.

מתקיף רב פפא על ר' ירמיה: מי דמי התם גופא ופירות בידא דלוקח, הכא גופה שלה ומעשה ידיה שלו? אלא תירוץ של רב הונא דומה לאומר לחבירו שדה זו שמשכנתי לך לכשאפדנה ממך תיקדש, דקדשה. א"כ יכול לקדש הידיים לכי מיגרשה, והתירוץ נכון!

מתקיף רב שישא בריה דרב אידי על משל של רב פפא: מי דמי התם בידו לפדותה, הכא אין בידה לגרש עצמה? אלא תירוץ של רב הונא דומה לאומר לחבירו שדה זו שמשכנתי לך לעשר שנים לכשאפדנה ממך תיקדש, דקדשה. א"כ יכול לקדש הידיים לכי מיגרשה, והתירוץ נכון!

מתקיף רב אשי על רב שישא: מי דמי התם לאחר עשר שנים מיהא בידו לפדותה, הכא אין בידה לגרש עצמה לעולם? א"כ הדרה קושיא על שמואל.

(ד) אלא אמר רב אשי קונמות קא אמרת, שאני קונמות דקדושת הגוף נינהו וחל גם על שעבוד! א"כ תיקדש גם עכשיו בשעה שנשואה, למה דוקא "שמא יגרשנה ותהא אסורה לחזור"? אלמוה רבנן לשיעבודיה דבעל כי היכי דלא תיקדש מהשתא!